

En ny Wisa.

Älskarens Tankar.

När solen tänder sina strålar,
Med ömhet tänker jag på dig,
Och månens astringlans sig målar, ::
Då är min tanke blott hos dig.

Du war den första som jag älskade,
Du war den första jag tillbad.
För din skull är mitt hjerta fångsladt, ::
Din bild uti mitt bröst jag bär.

Jag kan ej viljas från din sida,
Mitt hjerta svarar endast nej;
All annan smärta kan jag lida, ::
Men öfwerge dig kan jag ej.

Vi stola lefwa sälla dagar,
Vi stola lefwa som ett par:
Ja endast att du ger mig lagar, ::
Ja endast att du har mig kär.

Om mamma skulle mig förneka
Att bli ett äkta par med dig,
Vår kärlek kan hon intet neka, ::
Om hon förnekar mig din hand.

Nu reser jag till fjerran stränder;
Adjö, farväl min lilla vän!
Men räck mig ej den falska handen, ::
Den trogna har jag gifwit dig.

När lifwet mig ej mer behagar,
Och det för mig en plåga är,
Då vill jag sluta mina dagar; ::
O Gud! det är hwad jag begår.

Pris: 2 R. Banco.

Stockholm,
Tryckt hos A. Cedergren.
1855.